

Η ΕΓΚΥΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΟΣΟΙ ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ;

Σὲ κανένα ἴσως ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου, δὲν ἐπικρατεῖ ἡ ἀγραμματωσύνη ποὺ βασιλεύει ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη στὴν ἀπέραντη Κίνα. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς κυβερνήσ-ως τοῦ Νανκίν, ὑπάρχουν σήμερα στὴν Κίνα διακόσια δόλικληρα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ποὺ οὔτε νὰ διαβάζουν, οὔτε νὰ γράφουν ξέρουν. Ἐκτὸς αὐτῶν, ὑπάρχουν τριάντα τούλαχιστον ἑκατομμύρια παιδιῶν, ἀγόρια καὶ κορίτσια, ποὺ δὲν ἐπάτησαν ποτὲ τὸ πόδι τους στὸ σχολεῖο. Τελευταία λοιπὸν, ἡ κυβερνήσις τοῦ Νανκίν, γιὰ νὰ περιορίσῃ κάπως τὸ τεράστιο αὐτὸ κῦμα τῆς ἀγραμματωσύνης, ἀποφάσισε νὰ λάθηριζικά μέτρα. Σύμφωνα μὲ τὸ κυβερνητικὸ πρόγραμμα, θὰ ιδρυθοῦν σὲ κάθε ἐπαρχία ἀπὸ σαράντα σχολεῖα, στὰ δποία θὰ φοιτοῦν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἐνήλικοι ἀγράμματοι, καὶ σὲ κάθε Δῆμο εἴκοσι κυβερνητικὰ σχολεῖα γιὰ τὰ παιδιά. Οἱ ἐνήλικες θὰ φοιτοῦν στὰ σχολεῖα ἐπὶ ἔξη χρόνια, ἐπὶ μιὰ-δυὸ ώρες τὴν ἡμέρα, ὡς ὅτου νὰ πάρουν τὸ δίπλωμά τους, τὸ ὅποιο θὰ τοὺς ὀνομάζῃ «πολίτας τῆς ἐποχῆς». Γιὰ τὰ σχολεῖα αὐτὰ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, κατήρτισε ἔνα νέο κινέζικο ἀλφάριθμο ἀπλοποιημένο.

ΕΙΝΕ ΩΦΕΛΙΜΕΣ Η ΔΙΑΙΤΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΤΡΟΦΗΣ;

Πρέπει νὰ δυσπιστῇ κανεὶς κατ' ἀρχὴν σὲ κάθε δίαιτα ἀδυναμίας — ή ξανανειώματος — ή ὅποια προϋποθέτει περιορισμούς τῆς τροφῆς. Τὸ πρῶτο ὄρατὸ ἀποτέλεσμα ποὺ φέρνουν ή διαιτες αὐτές εἶνε ἡ δημιουργία ρυτίδων — λογικὸ ἀποτέλεσμα τῆς συστολῆς, τοῦ «μαζώματος» τῆς ἐπιδερμί-

μὲ τοὺς φίλους ποὺ εἶχε ἐγκαταλείψει ἄλλοτε, ἀφωσιώθηκε στὴν ἔργασία του, ξενυχτοῦσε κάθε βράδυ στὰ καμπαρέ... Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκανε γιὰ νὰ ξεχάσῃ τὴν «Εμμα. Τοῦ κάκου ὅμως. Τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ τὸν ἀπασχολήσῃ σο-ύρα. Τὸ Παρίσι τοῦ φαινότανε σὰν ξένο. «Ολα τοῦ ήσαν οδιάφορα. «Υπέφερε ἐπειδὴ τοῦ ἔλειπε κάτι. Καὶ αὐτὸ τὸ κάτι ήταν «Ε κ ε ί ν η.

«Ωστόσο, δὲν μποροῦσε νὰ ξαναγυρίσῃ κοντά της... Κα-ταλάβαινε ὅτι δὲν ἔπειπε νὰ τὸ κάνῃ αὐτό... Τὴν εἶχε ἐγ-καταλείψει, τῆς εἶχε γράψει ὅτι ὅλα τελείωσαν μεταξύ τους... «Εξ ἄλλου, δὲν ήξερε τί ἀπέγινε ἡ «Εμμα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη...

«Ἄς εἶνε, ὅμως, πόσο θὰ τὴν ἀγαποῦσε ἀν τὴν ξανάθρι-σκε!... Θὰ τὴν ἐλάτρευε μὲ μεγαλύτερο πάθος...

Καὶ ὁ Πώλ ἀρχισε νὰ ζῆ μὲ τὸ μεθυστικὸ ὄνειρο τῆς συμ-φιλιώσεως. Καὶ ὅσο καταλάβαινε ὅτι αὐτὸ ήταν κάτι τὸ διτραγματοποίητο, τόσο περισσότερο ἀφωσιωνότανε στὴν χιλιαρα αὐτή... Ξαναζοῦσε ὅλες τὶς ώρες καὶ τὶς στιγμὲς τὸν σχέσεών του μὲ τὴν «Εμμα. «Η ἀναπόλησις αὐτὴ τοῦ ήταν δύσνηρή καὶ γλυκειὰ συγχρόνως...

«Ἐνα βράδυ, δ Πώλ, ἀφοῦ πέρασε δόλικληρο τὸ ἀπόγευ-μά του μόνος στὸ δωμάτιό του, βγῆκε ἔξω σὰν τρελλός...

Μιὰ ἀγνωστὴ δύναμις, ξανα σκοτεινὸ ἔνστικτο τὸν ἔσπρω-χε πρὸς ἔνα δρόμο τὸν ὅποιο γνώριζε πολὺ καλά...

Τὰ βήματά του τὸν ὠδήγησαν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς «Εμ-μας...

Καὶ ὁ Πώλ, ἀνίκανος πειὰ νὰ συγκρατηθῇ, νὰ ἐπιβληθῇ στὸν ἔσωτό του, χτύπησε τὸ κουδοῦνι τῆς πόρτας καὶ πε-ρίμενε νὰ τοῦ ἀνοίξουν... Περίμενε, ἀποφασισμένος νὰ πα-ρακαλέσῃ, νὰ καθικετεύσῃ τὴν «Εμμα, γονατισμένος μπρο-στὰ τῆς καὶ μὲ δακρυσμένα μάτια, νὰ τὸν λυπηθῇ, νὰ ξε-χάσῃ τὴν προσβολὴ ποὺ τῆς ἔκανε καὶ νὰ τὸν ξαναπάρῃ κοντά τῆς, γιατὶ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ζήσῃ χωρὶς αὐτήν!...

GEORGES BIDACHE

δος.

Η νηστεία ἔξ ἄλλου κουράζει καὶ καταπονει τὸν οργανισμὸ καὶ μόνο ἴσως ὑπὸ τὴν ἐπίθλεψι ἐνὸς γιατροῦ μπορεῖ νὰ τὴν ἐπιχειρήσῃ κανεὶς, κάνοντας συγχρόνως ἀναλύσεις γιὰ νὰ ξεκριθώσῃ τὶς διαταράξεις που μπορεῖ τυχὸν νὰ προκαλέσῃ καὶ ἡ ὅποιες συχνὰ εἶνε δλέθριες. Αὐτὸς ποὺ θέλει νὰ νηστέψῃ γιὰ ν' ἀδυνατίσῃ, πρέπει νὰ ὑποθάλλεται σὲ διατυπώσεις ποὺ ποικίλλουν ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς χώρας ποὺ ζῆ καὶ νὰ κάνῃ μιὰ δίαιτα καθαριτική, ἡ ὅποια διευκολύνει τὴν διάλυσι τοῦ περιττοῦ λίπους καὶ ἐμποδίζει τὶς δηλητηριάσεις. Ἀπαιτεῖται τέλος μία πειθαρχία αὐστηρὴ καὶ μιὰ βαθμιαία πρόοδος πρὶν ξαναγυρίσῃ στὴν κανονικὴ τροφή.

ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ ΕΧΟΥΝ ΟΜΙΛΙΑ;

«Ο Αμερικανὸς φιλόλογος, καθηγητὴς Γκάρνερ, θέλοντας νὰ ξεκριθώσῃ ἀν οἱ πίθηκοι ἔχουν δική τους γλώσσα μὲ τὴν ὅποια συνεννοῦνται μεταξύ τους, ἔχει ἐγκατασταθῆ πρὸ τεσσαρακονταετίας στὸ Γκάμπον τῆς Αφρικῆς καὶ ἔκει, μέσα στὸ παρθένο δάσος, ἀναμεσα στὶς βανανιές, ἐγκατέστησε ἔνα παρατηρητήριο, τὸ ὅποιο ὠνόμασε φρούριο Γορίλλας.

Η «Ἐφημερὶς τοῦ Οὐεστμίνστερ» δημοσίευσε τελευταῖα ἔνα ἀρθρο αὐτοῦ τοῦ σοφοῦ, δ ὅποιος ἐκθέτει σ' αὐτὸ τ' ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεών του. Μολονότι δ Γκάρνερ ζῆ τόσα χρόνια τώρα στὴ ζούγκλα, ὡστόσο, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὸ ἀρθρο του, προχωρεῖ μὲ δυσκολία στὸ ἔργο του. Μὰ δὲν ἀπελπίζεται καὶ κατώρθωσε ὡς τώρα νὰ ξεκριθώσῃ τὴ σημασία ὡρισμένων κραυγῶν τῶν πιθήκων, — καὶ προπάντων αὐτῶν ποὺ ἔκφράζουν τὴν πεῖνα τους ἡ τὰ αἰθήματά τους: στοργὴ, εύχαριστησι, θυμό, ἀνησυχία κτλ.

«Ἐκτὸς αὐτοῦ, δ Γκάρνερ προσπάθησε ν' ἀναπαραγάγῃ μὲ εἰδικὰ φωνοληπτικὰ μηχανήματα τὶς κραυγές αὐτὲς, ἔτοι ποὺ νὰ μπορέσῃ νάρθη σὲ συνεννόησι μὲ τοὺς πιθήκους ἡ νὰ ἐλέγξῃ τὴ σημασία τους. Καὶ πραγματικὰ, πολλὲς φορὲς ἐπέτυχε τὸ σκοπό του. Μιὰ μέρα, π. χ., καθὼς τὸ φωνοληπτικό του μηχάνημα ἔγγαλε μιὰ κραυγὴ ποὺ στὴν γλώσσα τῶν πιθήκων σημαίνει κίνδυνο, εἰδε δλους τοὺς πιθήκους τῆς περιοχῆς νὰ μαζεύωνται γύρω του ἀνήσυχοι καὶ τρομαγμένοι.

«Ο καθηγητὴς Γκάρνερ παρακολούθησε ἐπίσης μονολόγους μεταξύ τῶν πιθήκων, μὰ δὲν κατώρθωσε ἀκόμη νὰ ξεκριθώσῃ τὴ σημασία τους. «Ἐλπίζει ὅμως νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργο του πολὺ γρήγορα, χάρις στὴν πρόοδο τῆς φωνοληψίας ποὺ σημειώθηκε τελευταῖα. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο μάλιστα ἐγκατέλειψε πρὸ δλίγου καιροῦ τὴ ζούγκλα του καὶ πήγε στὴν Αμερικὴ γιὰ νὰ προμηθευθῆ τὰ πιὸ τελειοποιημένα φωνοληπτικὰ μηχανήματα.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΑΙ «ΠΕΡΙΠΟΛΟΙ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ»;

Αἱ περίπολοι τῶν πάγων ἀποτελοῦνται ἀπὸ εἰδικὰ ἀμερικανικὰ πλοῖα καὶ ἔχουν ὡς ἔργο ν' ἀνακαλύπτουν τοὺς δύκοπάγους καὶ νὰ τοὺς ὑποδεικνύουν στοὺς ναυτιλούμενους.

Αὐτὴ τὴν ἀποστολὴ τὴν ἀνέλαβε ἡ κυβερνήσις τῶν Η-νωμένων Πολιτειῶν μετὰ τὴν τρομερὴ καταστροφὴ τοῦ «Τι-τανικοῦ», δ ὅποιος ὡς γνωστὸν κατεποντίσθη λόγω τῆς συγκρούσεώς του μ' ἔναν δύκοπαγο. Κάθε κράτος ὅμως συνεισφέρει γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν ἔνα δρισμένο ποσδ, ἀναλόγως τῶν πλοίων ποὺ ταξιδεύουν ύπὸ τὴν σημαίαν του στὴν ἐπιτηρουμένη ζώνη.